

Forfatter: P.F. Suhm

Titel: Oplag af vor priisværdige Skribent Hr. Conferentsraade SUHMS Kostbare Skrift til Kongen, med et kort ECHO fra de norske Fielde [...] Til Trykken bekostet, og alle Exemplarer gratis til Publikum uddeelet Autor til velfortient Ære; af B.F.

Citation: P.F. Suhm: "Oplag af vor priisværdige Skribent Hr. Conferentsraade SUHMS Kostbare Skrift til Kongen, med et kort ECHO fra de norske Fielde [...] Til Trykken bekostet, og alle Exemplarer gratis til Publikum uddeelet Autor til velfortient Ære; af B.F.", i P.F. Suhm: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10*, Dedechen, Bergen, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_010-shoot-workid2_010_006.pdf (tilgået 11. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

↶

Oplag af vor priisværdige Skribent Hr. Conferentsraad Suhms Kostbare Skrift til Kongen,

✕ med

✕ et kort echo

✕ fra

✕ de Norske Fielde,

✕ udraabt

✕ giennem de Bergenske Bierge.

✕ Til Trykken bekostet,

✕ og alle Exemplarer gratis til Publicum uddeelt,

✕ Autor til velfortient Ære,

✕ af

✕ B. F.

✕ Bergen, 1772.

✕ trykt hos Kongel. Majests. privil. Bogtrykker, 4, Dedecken.

2

✕ Længe nok have Religion og Dyd været hos os traadde under Fødder; Retfindighed, Ærbarhed alt for længe Forviiste fra vore Frænder. Dog er Du o Konge! uskyldig herudi. En skammelig Sammenrottelse af nedrige Folk have bemestret sig Din Person, gjort Adgangen til Dig umuelig for alle Retskafne; Du faae og hørte kun igiennem deres Øyne og ørne. Imedens Dit Land svømmede i Taarer; Frygt, Forskrækkelse Angest herskede allevegne; Imedens det Danske Navn var blevet til en Vanære, og man Udenlands ey torde bekiende sig til det; Imedens Patrioterne stode forbausede, Ri-gerne udfuedes, det Kongelige Huses Soel formørkedes, og alting var tit Vriis for Æreskiendere, for Røvere, for Guds Bespottere, for Dyds og Menneskelighedens

3

✕ Fiender; Imedens alt dette skede, da var Du fornøyet, fordi Du tænkte at Alle vare fornøede at Undersaaternes Lyksalighed fremmedes. Velsignet være Juliane! Ophøyet være Prints Friderich! Takket være alle de Patrioter, alle de, som af reene Hensigter have revet det Baand fra Dine Øyne, som hindrede Dig i at see; som have hævnnet Dig og Riget; som have vovet deres Liv for vor Frelse; som have igjen givet Dig Din rette og væsentlige Magt. Og sandelig det var paa høy Tid; thi jeg saae Borger hvæsse sit Sværd mod Borger, forhen fredelige Folk at ophidses til Mord; Maaskee havde Din Residence-Stad inden faa Dage bleven et Offer for Luen, kun været en ynkelig Steenhob; og Danmark og Norge ulyksalig under den Konge, som ivrigst ønsker deres Vel. See, Konge! Glæden af Dine Undersaaters Øyne! Beskue med Eftertanke deres Fryde-Ild, deres frivillige Fryde-Ild. Lad saa mange Kongers Blod, som rinder i Dine Aarer, opvarme Dit Hierte til Selv at see til Dit Folk. Saa gjorde Christian den Fjerde; Saa gjorde Friderich den Fierde; Forevige de Navne! Lad Smigrere ey indbil-

4

☒ de Dig, at Du er allerede dem; men stræb at blive, som de. Af GUD og Dit Folk har Du Enevolds Magten; Du er ogsaa Gud der Regenskab skyldig, hvorledes Du bruger den. En forfærdelig Magt, Enevolds Magt! Jo større Magt, jo større Pligter. Sæt selv Skranker for denne Magt, ved at erkiende GUD over Dig, ved at tilsee Dit Folkes Beste, ved at udvælge værdige Mænd, og Du har den værdigste i Din Broder, ved ey at dømme og afsætte nogen uden efter Lovene, ved at ophøye meest Dine Egne Undersatter. Lad os igien i Dine Befalinger høre vort eget kiere Sprog: Du er jo Dansk, og jeg veed at Du kan Dansk: Lad det fremmede Sprog være et Kiendemærke paa den nedrige Forræder, som var for doven til at lære vort Sprog, for spodsk over os, til at nedlade sig saavidt. Leg Tømme paa Egenrådige, og lad ingen forurettes, allermindst ved aabenbare Vold, end og om den traf de allerflettteste Mennesker. Lad de med Uret Afsatte og Forviiste komme tilbage; Lad nyttige Mænd iblandt dem igien be- klæde Æmbeder; Gjør ey for mange og hastige Forandringer, at ey den tilkommende Tid skal blive liig den forbigangne;

5

☒ Lad ey ældgamle Ting undersøges og op- rippes, men undersøg nøye de sidste; Revs lempfædig dem, som det er mueligt at behandle med Naade, men straf retfærdig uden Skaansel dem, som have vanæret Dig og os. Afværg, at Din Faders Monumenter ey forfalde; Indskrænk de bekostelige Lystigheder; Undersøg nøye Landets Giæld, og betal den retmessige; Lad Norge, det troe og tapre Norge, faae sin Mynt igien; Lad deres Helte aldrig mere blive forjagede fra Thronen, Helte, som ere Thronens sikkerste Stytte; Glem ey Banqvens, Handelens Tilstand, og lad den sidste ey mere bære et Maal for nogle faa Egennyttige; Er det muelig, da afskaf de haarde Skatter, som betyngte Dine Undersatter, og i det mindste uddeel dem ligere; med Glæde skal jeg efter Ævne bære den Deel, som forhen laae paa den Usle. Da skal Enevolds-Magtens Land være Friheds, Glædes, Overflødheds, Tryg- heds Land, mere end det frie Engelland selv, hvor egennyttige og nedrige Ministre vel ey kunde hindre Folkets Raad at komme for Kongen, men hvor de dog hindre Virkningen deraf, hvor de tør under-

6

☒ staae sig at fængsle Folkets Forsvarere, dem, som tale en hellig Sag.

☒ Danmark, Norge og Fyrstendømmene tale giennem min Mund til dig, O Kon- ge! Hverken Hyklerie, Smiger, Haab eller Frygt drive min Pen; Ikke har jeg nedrig eller flittig gjort Opvartning for de forige Ministrer; Aldrig har jeg engang be- søgt, hilset paa, eller bukket for de sidste Afskum; Aldrig har jeg som en Betler nærmet mig Din Throne; Forsynet og min Kone takker jeg for, at de have sat mig i Stand ey at bede om noget. Hør derfor Sandhed af min Mund, en Sanhed, som ey kan være mistænkt, Sandhed, som fast altid udelukkes fra Kongens Sæde; Frygt GUD, elsk Dit Folk, regier Selv, troe Din Broder. Da ville vi og Eftertiden kalde Dig Kong Christian den Store, den Viise, den Gode. Vor Formue, vore Børn, vort Blod staaer til Din Tieneste: For Dig, for Juliana, for Friderich, for Fædernelandet flyder det; Dit Konge-Huus, det Danske og Norske Rige, ville da staae til Verden falder. Den, som ey tænker saa, er ingen Dansk, ingen Nordmand; men hvo tænker ander-

7

☒ ledes, uden de, som ere solgte til Laster?

☒ Hvo ærer og ophøyer ey den farlige, men ærefulde Nat, som sønderbrød vore Lænker, som gjorde os igien til er Folk? Herlige Nat! Tilkommende Homerer og Virgiler skulle besjunge dig.

☒ Saa længe Danske og Norske Helte ere til, skulle Julianes, Friderichs Roes vedvare, men ey forøges, thi det er umueligt. Verden vil altsaa før blive til intet, end deres Ære forgaae.

☒ Evige GUD! Du, som hersker over Konger, over Menneskener og Verdener; Du, som med Dit Veyrs Aande haver bortforedet de Ugudelige, og gjort Deres Anslag til intet; giv os Forstand og Hierter til at indsee Din Viise Bestyrelse, til at erkiende Din Almagt, til at følge Dine hellige Love. Giv vor Konge Kraft til at hænge fast ved Dig; Lad Ham indsee,

☒ at Du er Hans Konge, og Han Vor Fader. De skee! Det skee!

8

☒ Norske Bierges Echo!

☒ Du Store Patriot! som paa Guds Forfyns Veye For Dig og andre seer, Dig lader ey omdreye,

☒ Som Veyre-Haner ved hver hastig blæsænd' Vind,

☒ Slig hykkelsk Tanke kom vist aldrig i Dit Sind.

⌘ Sand Troskab, Nidkierhed Din Sandheds Mund oplader Med Hierte-rörend' Ord at gaae til Landets Fader,
⌘ Som et Forrædersk Pak vil fra os snappe bort;
⌘ Men Himlens STORE GUD det Anslag fik omgiort. Det Skum af Mennesker, som Jorden ei bör bære,
⌘ Gid de ved Tugtens Riis at græde ret maa lære! Bierg-fostret Folk i Nord sin Glæde dölger ey,
⌘ Som i den Deel og seer Forsynets skiulte Vey.
⌘ Du Nordens Heros er, Dit Folkes Sag har talet,
⌘ Sligt Portrait aldrig för af nogen Pensel malet!
⌘ Trods Lykke, Hykleri her Sandhed fremmes maa, Slig Sandhed, som er rar i denne Tid at faae.
⌘ Et Echo fra vort Land, et Gienskrald fra vor' Bierge Dig intoneres bör af RISSER, som af Dvæрге;
⌘ En Laurbær Krands Dig skal vor' Musæ fætte paa.
⌘ Og hvad Du skrevet har i evig Marmor staae.
⌘ Din lærde Pen lad os end flere Tanker give Af lige Sindriighed, da skal beregnet blive
⌘ Din' Dyders samlet Skat; Summa Summarum blîr;
⌘ Den Ædelmodig SUHM er Nationens
⌘ Ziir.